

ANIVERSĂRI

VLADIMIR ZAGAEVSCHI – OMUL ȘI SAVANTUL

Omagiu la 75 de ani de la naștere și 45 de ani de muncă profesoral-didactică și științifică

Oamenii se întâlnesc, se caută și întrețin anumite raporturi după idei sau interese comune. În urmă cu peste un deceniu și jumătate, deci prin anul 1993, am văzut pe coridoarele Facultății de Litere a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca un bărbat înalt. L-am întâlnit de câteva ori și din curiozitate, fiind vorba de o persoană străină, am întrebat pe unii colegi de la Catedra de limba română: cine este acel necunoscut, că l-am mai văzut pe aici? Mi s-a răspuns că este un profesor din Basarabia și atât. Interesant că aproximativ în aceeași perioadă sau poate chiar mai devreme am cunoscut o fată simpatică și bine crescută, care mi-a atras atenția prin numele ei, Lolita, numele cunoscutei cântărețe latino-americane Lolitta Torres și a personajului principal din romanul cu același nume al lui Vl.Nabokov. Pe Lolita am întâlnit-o adesea prin facultate și de câteva ori am stat de vorbă, dar nu știam care este numele ei de familie. Cu totul întâmplător, am aflat de la două doctorande de ale mele, tot din Republica Moldova, care se întâlneau frecvent cu Lolita. Din vorbă în vorbă, mi s-a comunicat că Lolita este fiica profesorului Zagaevski.

Cu profesorul Vladimir Zagaevski m-am cunoscut în calitate de participanți la cel de-al VIII-lea Simpozion Național de Dialectologie care s-a ținut în comuna Belinț, jud. Timiș (Banat), în perioada 13-15 oct. 1994. Simpozionul a fost organizat de profesorul Simion Dănilă – un tip grozav, un împătimit de onomastică, dialectologie și, în general, de lingvistică, dar care s-a dovedit a fi și un bun organizator, un iscusit manager. Am avut parte și de un timp excelent, o toamnă frumoasă și bogată, cum sunt, de obicei, ele, toamnele, în Ardeal și Banat. A fost o sesiune științifică cum nu se putea mai potrivită pentru dialectologie, decât la țară. Fiind la țară, unde nu exista hotel, am fost cazați pe la anumite familii din sat, care au acceptat și care au avut posibilitatea de a caza niște oameni intelectuali din toată Țara și din Republica Moldova. Noi, eu și cu domnul Vladimir Zagaevski, am fost cazați la familia Gabriel Zamfir, o familie de oameni mai răsăriți, deosebit de simpatici și primitivi. Noi ne-am simțit foarte bine în familia Zamfir.

Aflându-ne trei zile în aceeași cameră, se înțelege că am început să depănăm firele de pe ghemul vieții noastre și am constatat că avem foarte multe elemente comune, deși în regiuni diferite, am trăit momente asemănătoare, ceea ce ne-a apropiat și mai mult. De la Belinț la Cluj, cu trenul, am călătorit în același compartiment și, apropiindu-ne de destinație, l-am întrebat unde trage. Mi-a spus că se duce la fiică la cămin. Era deja noapte, târziu de tot, așa că i-am lămurit că nu este cazul să o mai deranjeze pe Lolita și, poate, pe alte colege de cameră. I-am propus și a acceptat să doarmă o noapte la noi. Acasă, până târziu și dimineața din nou, am purtat discuții interesante despre lingvistică și despre situația din Republica Moldova.

Acolo, la simpozion, am urmărit cu atenție comunicarea prezentată, precum și luările de cuvânt pe marginea altor comunicări. Pe baza activității sale de la simpozion, mi-am creat impresia că Vl.Zagaevski este un cadru foarte bine pregătit, iar participarea sa la diferite expediții dialectologice i-a permis să vină cu unele sugestii pertinente, cu propuneri demne de luat în seamă. Despre competența sa în domeniul foneticii am scris cu altă ocazie, așa dori însă să subliniez faptul că, aflând despre realizările sale în această ramură a lingvisticii, l-am invitat, în calitate de referent oficial, la susținerea unei teze de doctorat cu tema *Studiu asupra teoriei fonemului în lingvistica rusă*. Referatul domniei sale a fost apreciat cu elogii.

Nu am avut ocazia să iau cunoștință de toate lucrările profesorului Vladimir Zagaevski. Știu, însă, că monografiile, *Studii de gramatică dialectală comparată* (Chișinău, Știința, 1990), *Culorile accentului* (Chișinău, Știința, 1988) și unele manuale universitare, semnate de d-lui, au fost recenzate și înalt apreciate de specialiști din România (București, Cluj-Napoca). Ceea ce am citit, însă, îmi permite să concluzionez că este un lingvist original, profund și cu concluzii pertinente. Toate afirmațiile sale au acoperire, ele fiind susținute de exemple concludente. Aș menționa, în acest sens, o lucrare publicată la Cluj-Napoca, *Aspecte ale formării verbelor în graiurile moldovenești*, un studiu deosebit de interesant și care poate stârni idei pentru alte lucrări similare.

În acest moment aniversar, când jubiliarul împlinește frumoasa vârstă de 75 de ani și 45 de ani de muncă profesoral-didactică și științifică, îi dorim sănătate, succese și îi amintim că poate privi în urmă cu mândrie și satisfacție pentru tot ceea ce a realizat în plan științific și social.

La mulți ani, Volodia!

Onufrie VINȚELER,
profesor universitar, doctor,
Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca